

5. Кухарев Н. В. Директор учится : Обратная связь в педагогической системе / Н. В. Кухарев. – Минск : Университетское образование, 1989. – 159 с.
6. Коломінський Н. Л. Науково-психологічні засади менеджменту в освіті // Освіта і управління. – 1998. – № 3. – С. 67–74.
7. Кошинець О. Ю. Соціально-психологічні складові особистісного профілю керівника системи освіти / О. Ю. Кошинець // Збірник наукових праць: Філософія. Соціологія. Психологія. – Івано-Франківськ : Плай, 2001. – Вип.5. – Ч.1. – С. 267–273.
8. Кредісов А. І. Менеджмент для керівників / А. І. Кредісов, Є. Г. Панченко, В. А. Кредісов. – К. : Знання, 1999. – 556 с.
9. Литвинов И. Хороший директор – хорошая школа / И. Литвинов // Персонал. – 1998. – № 4. – С. 86–89.
10. Лозниця В. С. Психологія менеджменту / В. С. Лозниця. – К. : КНЕУ, 1997. – 248 с.
11. Шакуров Р. Х. Социально-психологические основы управления: руководитель и педагогический коллектив / Р. Х. Шакуров. – М. : Просвещение, 1990. – 208 с.

Пахомов В. М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальних комунікацій та права,
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу*

м. Івано-Франківськ

Томин О. С.

*студентка п'ятого курсу
інституту гуманітарної підготовки та державного управління
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу*

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Постановка проблеми. Управління підприємством, організацією, установою у наш час – один із пріоритетних напрямків, які визначають успішність та здатність суб'єкта господарювання вистояти в умовах жорсткої конкуренції та нестабільної економічної ситуації, яку ми зараз простежуємо у світі. Адміністративний менеджмент – новітній стиль

управління, за допомогою використання якого можна удосконалити, вивести на новий рівень керування підприємством. Володіння концептуальними основами адміністративного менеджменту є базою успішного управління.

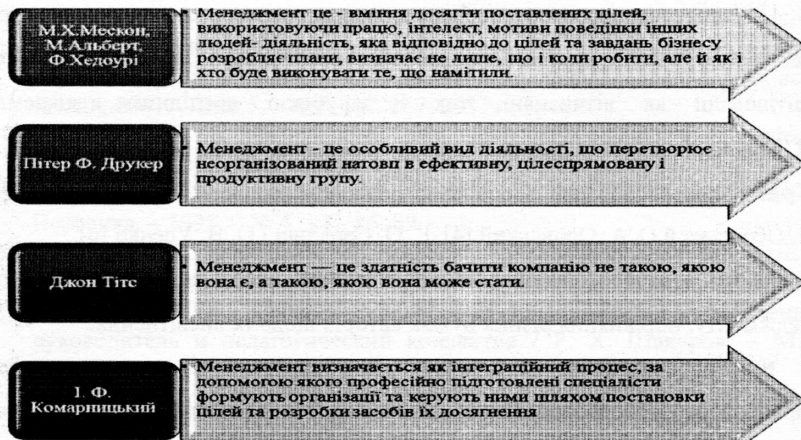
Питання вивчення та аналізу основних понять адміністративного менеджменту, його концептуальних основ є доволі актуальними. Їх висвітлювали як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники, зокрема В. Д. Бакуменко, Л. М. Усаченко, В. І. Тимцуник та О. В. Червякова [1], Н. Кривотульська [2], М. Х. Мескон, М. Альберт і Ф. М. Хедоурі [3], Г. В. Осовська й О. А. Осовський [4], Г. О. Сабадаш і О. В. Усенко [6].

Мета статті – аналіз концептуальних основ адміністративного менеджменту, порівняння різних думок авторів щодо їх висвітлення.

Виклад основного матеріалу. Управління як суспільне явище, що відпрацьоване і пристосоване людьми для вирішення життєвих проблем, має багатогранний характер, складається з різноманітних елементів і взаємозв'язків. Це зумовлено тим, що в управлінні суб'єктом і об'єктом управлінського впливу виступає людина. Визначальним є і те, що управління органічно включене в механізми взаємодії природи, людини, суспільства. Управління є цілеспрямованим, організуючим і регулюючим впливом людей на власну суспільну, колективну і групову життєдіяльність, який здійснюється як безпосередньо (у формах самоуправління), так і за допомогою спеціально створених структур (держави, громадських об'єднань, партій, спілок, асоціацій, фірм та ін.).

У науковій літературі здобуло визнання трактування управління як поняття, що характеризує впорядкування взаємодії певної множини елементів або складових природи, суспільства, самої людини. Тобто управління – це структура й функції з упорядкування, збереження і цілеспрямованого розвитку системи. Це унормовуючий процес, що підтримує систему в наперед заданому якісному й кількісному стані або переводить її в новий.

Особливе місце у сучасному управлінні займає поняття "менеджмент", яке має значну кількість визначень. Найпоширеніші із них представлено на малюнку 1.

Малюнок 1 – Відображення різних поглядів на визначення поняття "менеджмент"

У відомому енциклопедичному словнику з державного управління поняття "адміністрування" (англ. administration) визначено як "управлінська діяльність посадових осіб, що має чітко регламентовані функції". Там же зазначено, що "адміністрування" в перекладі з англійської мови означає: "управління"; "адміністрація"; "урядування". Відтак, адміністрування тісно пов'язане з управлінням. Виходячи з поділу управлінців на політиків та адміністраторів "адміністрація" означає діяльність саме управлінця-адміністратора та передбачає здійснення розпорядницьких, керівних функцій. До предметного кола поняття "адміністрація" входять поняття – "адміністрація", як органи виконавчої влади, управління, а також "керівний персонал установи", підприємства, організації. "Адмініструвати" означає керувати установою, організацією, підприємством, управляти.

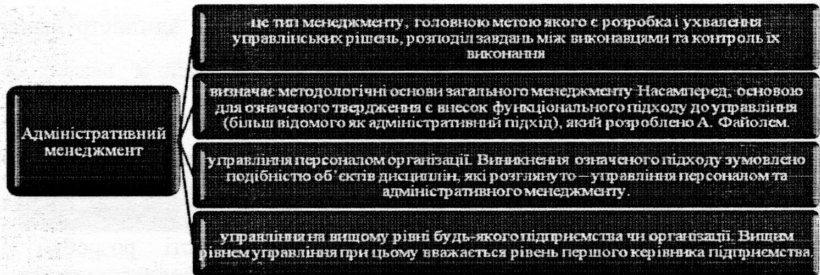
У рамках власної концепції досліджував поняття адміністрування А. Файоль. Управління, під яким у термінології А. Файоля вважалось адміністрування, він розглядав як єдність прийомів, принципів, правил, спрямованих на здійснення ефективної діяльності, за оптимального використання можливостей організації та її ресурсів. Причому школа адміністративного управління виходила з необхідності розробки і використання універсальних принципів і функцій управління, таких як: розподіл праці, централізація, ініціатива, планування, дисципліна, система заохочень, підпорядкованість особистих інтересів загальним [7].

Таким чином, слід розглядати адміністративний менеджмент (або адміністративне управління, англ. *management control*) як один з напрямів сучасного менеджменту, що вивчає адміністративно-розпорядчі форми управління. Існує також поняття адміністративного менеджменту як особливого виду менеджменту в організаціях публічного управління.

За іншим визначенням, адміністративний менеджмент – це планування, встановлення стандартів ефективності, координації, комунікації та поширення інформації, оцінювання виконавців та вплив на них, а також обробка відповідної інформації.

Адміністративний менеджмент також трактується як сучасний стиль управління, що принципово відрізняється від бюрократичних форм і методів, побудований на засадах демократії з мінімізованим втручанням держави в усі сфери суспільного буття, за винятком надання послуг, відсутніх на ринку.

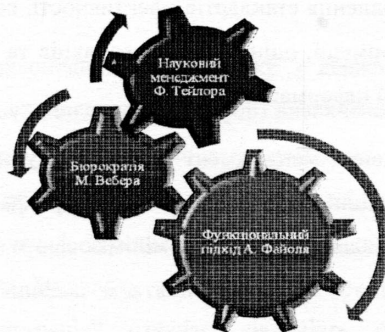
У мережі Інтернет також існують інші визначення поняття "адміністративний менеджмент". Найпоширеніші представлено на малюнок 2.

Малюнок 2 – Підходи до визначення поняття "адміністративний менеджмент"

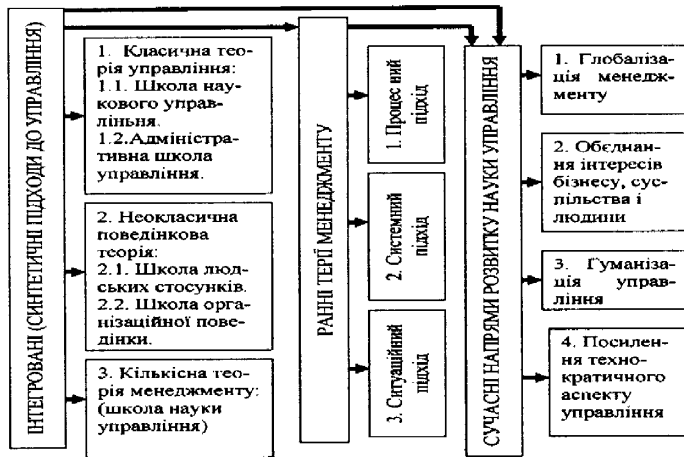
Розгляд цих підходів дозволяє стверджувати, що адміністративний менеджмент має досить неоднозначний зміст.

Основи ділового адміністрування були закладені ще в 1880-1920 рр. Теоретичні основи ділового адміністрування слід розглядати в науковому управлінні (Ф. Тейлор), функціональному підході до менеджменту (А. Файоль) та бюрократичній теорії (М. Вебер) (малюнок 3).

Малюнок 3 – Основи ділового адміністрування

В. Д. Бакуменко у підручнику [1] представляє таке зображення розвитку науки управління (малюнок 4).

Малюнок 4 – Етапи розвитку теорії і практики управління

В адміністративному менеджменті основний наголос робиться на дослідженні управлінських процесів, які відбуваються в органах державної влади, що багато в чому визначає основні риси, які відрізняють адміністративний менеджмент від загальної теорії і практики управління:

1. Переважне застосування лінійної або лінійно-функціональної систем управління.
2. Чітка ієрархія.
3. Формалізований спосіб ухвалення та фіксації управлінських рішень.
4. Чітке розмежування посадових повноважень, закріплене у вигляді наказів і посадових інструкцій.
5. Розподіл влади (тобто будь-яка, навіть дуже високопоставлена, посадова особа завжди підконтрольна іншій особі або вищестоящому органу управління).

Не менш важливе значення у системі адміністрування займають і інформаційні технології, адже на сьогодні кожне підприємство хоче не відставати від конкурентів, а навпаки випереджати їх за допомогою засобів інформаційної революції. Особливої уваги заслуговує питання захисту

інформації та даних від несанкціонованого доступу до них. Адміністративний менеджмент охоплює процеси та ресурси, які передбачають збір, утримання, захист та виправлення використовуваної інформації.

Адміністративний менеджмент застосовує інформацію, її технології, які забезпечують краще розуміння процесів бізнесу та пристосування цих процесів до соціально-економічної чи політичної дійсності [8, С. 50]. Використання комунікаційних технологій, психології та її таємниць є також важливою сферою діяльності адміністрування. Основною дійовою особою при цьому виступає адміністративний менеджер, який відповідальний за виконання адміністративних дій, що є допоміжними для злагодженого та спільного функціонування організаційної діяльності.

Авторитет та відповідальність адміністративному менеджеру надається топ-менеджером. Для того, аби успішно управляти організацією, адміністратор повинен оперувати впорядкованою, злагодженою і перевіреною інформацією, приймати оптимальні рішення під час запровадження нової інформаційної технології на усіх рівнях управління [7].

Висновки. Управління надзвичайно складний процес, який потребує глибокого вивчення та аналізу. Адміністративний менеджмент є саме тим засобом та способом, що робить процес управління більш простим та досконалим, і сам цей тип менеджменту є поєднанням у собі двох понять: "адміністрування" та "управління (менеджмент)", що у своєму розвитку пройшов декілька етапів, протягом яких формувалися його концептуальні основи.

Список використаних джерел:

1. Бакуменко В. Д. Основи адміністративного менеджменту / В. Д. Бакуменко, Л. М. Усаченко, В. І. Тимцуник, О. В. Червякова. – К. : ТОВ "НВП "Інтерсервіс", 2013. – 148 с.
2. Кривотульська Н. Адміністративний менеджмент у системі менеджменту органів державної влади / Н. Кривотульська // Вісник Національної академії державного управління. – 2013. – № 1-5. – С. 22-30.

3. Мескон М. Х. Основы менеджмента / М. Х. Мескон, М. Альберт, Ф. М. Хедоури. – Москва : Дело, 1992. – С. 61–88.
4. Осовська Г. В. Основи менеджменту : підручник / Г. В. Осовська, О. А. Осовський. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К. : Кондор, 2006. – 664 с.
5. Пахомов В. М. Адміністративний менеджмент / В. М. Пахомов, І. В. Кісіль, О. В. Лаба, Ю. Л. Романишин. – Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2014. – 196 с.
6. Сабадаш Г. О. Сучасні підходи до адміністративного менеджменту державних організацій [Електронний ресурс] / Г. О. Сабадаш, О. В. Усенко. – Режим доступу: <http://baeva.org.ua/?p=306>.
7. Смірнова С. І. Значення інформації в системі адміністративного менеджменту [Електронний ресурс] / С. І. Смірнова. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/15736/1/41-Smirnova-94-95.pdf>.
8. Степанов В. Ю. Інформаційний менеджмент як атрибут управлінської діяльності та інформаційної політики / В. Ю. Степанов // Вісник Донецького державного університету управління. – 2010. – № 3. – С. 50-55.

Пахомов В. М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальних комунікацій та права
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу*

Дмитрунець Л. В.,

*студентка п'ятого курсу
інституту гуманітарної підготовки та державного управління
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу*

м. Івано-Франківськ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У світі йде процес формування інформаційного суспільства, а тому все більше розвиваються обчислювальні та інформаційні мережі. У сучасних умовах світового соціально-економічного розвитку особливо важливим стало інформаційне забезпечення (ІЗ). Постійно зростаюча роль інформації зумовлює потребу в ефективному інформаційному забезпеченні усіх процесів, передбачає організацію цілеспрямованих масивів інформації та інформаційних потоків, яка містить збирання, зберігання, опрацювання і